

forventes at ville ske i noget større Omfang indenfor den norrlandske Savværksindustri. Desuden havde Tilsynet fra enkelte andre Fabrikker med kontinuerlig Drift ligesom fra nogle Bagerier hørt om en ved Loven foranlediget Afskedigelse af Kvinder, men disses Antal formodedes kun at være ringe. Hvad særlig Tekstilindustrien angaar, var der paa Forhaand intet at befrygte for de kvindelige Arbejdere, idet der ifølge den stockholmske Inspektørs Udtalelse ikke kendes nogen svensk Tekstilfabrik, som anvender Natdrift. Selv om de paa Grund af Loven afskedigede Arbejderskers Antal ved en statistisk Opgørelse skulde vise sig at være ikke helt ubetydeligt, syntes dog begge Yrkesinspektører at have faaet det bestemte Indtryk, at den nye Lov i det store Hele ikke vil svække Industriens Begær efter kvindelig Arbejdskraft.

I øvrigt tillader jeg mig at henvise til de i hoslagte Haandbog „Arbetarskydd-Lagstiftningen“ indeholdte Oplysninger om Lovens Historie m. m. og med Henblik paa ovennævnte Begrænsning af Lovens Virkefelt at henlede Opmærksomheden paa, at en lignende Sondring mellem større og mindre Bedrifter vil blive gennemført over hele Tilsynsomraadet, naar den (sammesteds optrykte) nye „Lag om Arbetarskydd“ træder i Kraft den 1. Januar 1913.

C. W. Schwanenflügel.
